

Sygn. akt IV U 617/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016r. w S.

odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 czerwca 2016 r. Nr (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 25 marca 2016 roku do 31 sierpnia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 617/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie pracy, dlatego wnosi o powołanie biegłych, którzy ocenią, czy może wykonywać pracę (odwołanie wraz z załącznikiem k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 maja 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 marca 2016r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek B. S. o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 25 marca 2016r. k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował

ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 maja 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 10 maja 2016r. k.17 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 1 czerwca 2016r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.55 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 1 czerwca 2016r. k.19 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 9 czerwca 2016r. k.20 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 53 lata i wykształcenie zasadnicze zawodowe – monter urządzeń telekomunikacyjnych (wywiad zawodowy k.47 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Ubezpieczona pracowała w swoim zawodzie przez 10 lat ,tj. od 13 kwietnia 1982r. do 30 kwietnia 1992r. (świadczenie pracy z 30 kwietnia 1992r. wystawione przez Zakłady (...) w W. k.7 akt rentowych). Następnie, w okresie od 1 lipca 1992r. do 28 lutego 2014r. ubezpieczona była zatrudniona w Gminnej Spółdzielni (...) w M. na stanowisku sprzedawcy i jednocześnie kierownika sklepu spożywczo-przemysłowego (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz świadectwo pracy wystawione przez GS (...) w M. k.8-10 i 15 akt rentowych). W okresie od 3 marca 2014r. do 31 października 2014r. ubezpieczona była uprawniona do specjalnego zasiłku opiekuńczego z tytułu opieki nad mężem Z. S. (decyzja Wójta Gminy M. z 11 marca 2014r. k.13 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na średnio nasilone zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych z ograniczeniem zakresów ruchomości i dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi oraz średnio nasilone zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych potwierdzone badaniami RTG z 21 września 2016r., a także na przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowych potwierdzonych badaniami RTG oraz otyłość. Badanie RTG lewej stopy z 3 lipca 2016r. wykazuje ponadto zmiany zwyrodnieniowe i ostrogę kości piętowej. Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia stawów kolanowych i biodrowych oraz kręgosłupa lędźwiowego powodują niezdolność do wykonywania przez ubezpieczoną cięższej pracy fizycznej, a zwłaszcza pracy wymagającej podnoszenia i przenoszenia cięższych przedmiotów, dłuższego przebywania w pozycji stojącej z wymuszonym pochyleniem do przodu. W tych okolicznościach ubezpieczona jest niezdolna do wykonywania pracy sprzedawczyni, co czyni ją częściowo niezdolną do pracy od dnia złożenia wniosku o rentę ,tj. od 25 marca 2016r. do 31 sierpnia 2017r. (opinia biegłego ortopedy i neurologa k.10-11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczonego, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało w pierwszej kolejności ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest częściowo

niezdolna do pracy od 25 marca 2016r. ,tj. dnia złożenia wniosku o rentę, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 sierpnia 2017r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonej schorzenia narządu ruchu w postaci zmian zwyrodnieniowych obu stawów biodrowych skutkujące ograniczeniem zakresu ruchomości oraz dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi, a także w postaci zmian zwyrodnieniowych obu stawów kolanowych oraz kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, które to schorzenia w obecnym stanie zaawansowania powodują, że ubezpieczona nie może wykonywać cięższej pracy fizycznej wymagającej podnoszenia i przenoszenia cięższych przedmiotów oraz dłuższego przebywania w pozycji stojącej z wymuszonym pochyleniem do przodu. W tych okolicznościach oraz biorąc pod uwagę warunki pracy na stanowisku sprzedawcy, którą to pracę ubezpieczona wykonywała przez blisko 22 lata, biegli stwierdzili, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w w/w okresie. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych zgłoszonego w piśmie z 17 listopada 2016r. (k.20 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii biegłych stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych. Użycie przez biegłych sformułowania o średnio zaawansowanych zmianach zwyrodnieniowych stawów biodrowych i kolanowych nie oznacza, że istniejące odchylenia są niewielkie. Dla oceny stanu zdrowia w kontekście uprawnień do renty istotny jest nie tylko stopień zmian zwyrodnieniowych, ale wynikające z tych zmian skutki w codziennym funkcjonowaniu chorego ,tj. ograniczenia ruchomości, dolegliwości bólowe wysiłkowe mające wpływ na możliwość wykonywania określonego rodzaju pracy. Twierdzenie organu rentowego, że praca sprzedawcy może spełniać kryteria lekkiej pracy fizycznej (do której ubezpieczona jest zdolna) jest oderwana od realiów. Praca sprzedawcy zasadniczo wiąże się z dźwiganiem i przenoszeniem ciężarów, dłuższym stanieniem i chodzeniem i o ile np. w sklepie z odzieżą podnoszone i przenoszone towary mogą nie być ciężkie, o tyle w innych sklepach, w tym w sklepie spożywczo-przemysłowym, a w takim pracowała ubezpieczona, sprzedawca dźwiga i przenosi różnego rodzaju towary i z całą pewnością jego aktywność ruchowa w ciągu dnia pracy jest duża.

W ocenie Sądu ubezpieczona spełniła również pozostałe przesłanki wymagane do nabycia renty. Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczona legitymuje się co najmniej 5-letnim okresem ubezpieczenia w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę i przed powstaniem częściowej niezdolności do pracy (ta sama data ,tj. 25 marca 2016r.) przypadającym na czas od 25 marca 2006r. do 24 marca 2016r., a to z tytułu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w M. trwającej nieprzerwanie do 1 lipca 1992r. do 28 lutego 2014r. (vide: ustalenia faktyczne). Spełniona pozostaje również przesłanka, aby niezdolność do pracy powstała nie później niż 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. B. S. stała się częściowo niezdolna do pracy od 25 marca 2016r. W tym czasie nie pozostawała już w zatrudnieniu, ale jak wynika z ustaleń Sądu od 3 marca 2014r. do 31 października 2014r. była uprawniona do specjalnego zasiłku opiekuńczego i z tego tytułu, zgodnie z art.6 ust.2a ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, istniał obowiązek – ciążyący na Wójcie Gminy M. – do opłacania za nią składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. O okoliczności tej rozstrzyga pkt 2 decyzji Wójta Gminy M. z 11 marca 2014r. o przyznaniu ubezpieczonej specjalnego zasiłku opiekuńczego (k.13 akt rentowych). Tym samym niezdolność do pracy, która powstała u ubezpieczonej 25 marca 2016r. zaistniała przed upływem 18 miesięcy od ustania okresu, na który przyznano ubezpieczonej prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego ,tj. od 31 października 2014r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.